

Sygn. akt I C 201/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszczu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Gajewska
Protokolant:	sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2018 r. w Piszczu

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.

przeciwko J. B.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Oddala powództwo w całości.

II. Zasądza od powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. na rzecz pozwanego J. B. na kwotę 927,40 zł (dziewięćset dwadzieścia siedem złotych 40/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 201/18 upr.

UZASADNIENIE

B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wytoczył przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie powództwo przeciwko J. B. o zapłatę kwoty 3 310,17 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika wskazał, że pozwany w dniu 15 czerwca 2015 roku zawarł umowę pożyczki numer (...) z (...) S.A. Z uwagi na to, że pozwany nie wywiązywał się z owej umowy, (...) S.A. przeniósł wynikającą z niej wierzytelność na rzecz (...), a następnie w dniu 21 grudnia 2016 roku (...) przeniósł przedmiotową wierzytelność na powoda. Powód podniósł, iż na nabytą wierzytelność na dzień 06 września 2017 roku składa się kwota 3 272,92 zł tytułem kapitału i kwota 337,25 zł tytułem odsetek, co zostało stwierdzone wyciągiem z ksiąg rachunkowych powoda. Pomimo prowadzenia przez powoda działań zmierzających do wyegzekwowania dobrowolnie od J. B. w/w należności, działania te nie przyniosły żadnego rezultatu.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z 23 października 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania. (k. 6)

Pozwany J. B. wniósł sprzeciw od w/w nakazu zapłaty zaskarżając nakaz wydany w ramach niniejszego postępowania i podnosząc, iż dochodzona należność jest przeterminowana, zaś powód nie uwzględnił faktu, że pozwany już w całości ją spłacił.

Z uwagi na skuteczne wniesienie sprzeciwu przez pozwanego, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uchylił powyższy nakaz zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piszcu jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Ustosunkowując się do sprzeciwu wniesionego przez pozwanego powód w piśmie procesowym z dnia 16 kwietnia 2018 roku podniósł, iż należność dochodzona niniejszym pozwem na pewno nie jest przeterminowana i może być dochodzona w drodze postępowania sądowego.

W odpowiedzi na wniesiony pozew pełnomocnik J. B. wskazał, iż strona powodowa nie udowodniła swoich pretensji.

W pierwszej kolejności podniósł, iż powód nie wykazał, że nabył wierzytelność przeciwko pozwanemu, gdyż nie potwierdzają tego fragmenty umowy dołączone do akt. Poza tym, powód nie przedłożył umowy cesji zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem (...) S.A. a (...). Pełnomocnik powoda powołując się na treść art. 509 k.c. wskazał, że przedmiotem umowy przelewu może być tylko taka wierzytelność, którą cedent może swobodnie rozporządzać, a sama wierzytelność musi być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Według strony pozwanej wierzytelność, której dochodzi powód nie została zindywidualizowana w drodze umowy przelewu zawartej z (...) i nie ma pewności, że B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. nabył w ramach owej umowy także wierzytelność przeciwko J. B.. Wierzytelności objęte umową cesji zostały określone w niej w sposób ogólny, zaś dołączony do akt załącznik nie jest opatrzony podpisem, brak jest daty jego sporządzenia czy aktualizacji i jest to tylko komputerowy wydruk.

Niezależnie od powyższego pełnomocnik pozwanego wskazał, iż pomimo ciężącego na stronie powodowej ciężaru dowodowego, wynikającego z art. 6 k.c., z dokumentów dołączonych do pozwu nie wynika, jak została wyliczona kwota roszczenia głównego jak i odsetek. Jednocześnie, w ocenie strony pozwanej, postanowienia umowy pożyczki zawierają klauzule abuzywne, przy czym chodzi o postanowienia umowne dotyczące opłaty przygotowawczej, prowizji za udzielenie pożyczki i opłaty za pakiet elastyczny. Ich łączne naliczenie skutkowało powstaniem po stronie pozwanej kosztów w kwocie przekraczającej wysokość rocznej rzeczywistej stopy oprocentowania odsetek maksymalnych. Nadto, pełnomocnik pozwanego podał, iż wbrew twierdzeniom pełnomocnika powoda brak jest jakichkolwiek dowodów na wypowiedzenie zawartej umowy pożyczki, a tym samym postawienia dochodzonej wierzytelności w stan wymagalności. Dołączony do akt dokument wypowiedzenia umowy stanowi kopię nie uwierzytelnioną przez adwokata lub radcę prawnego i nie zostało do niego dołączone potwierdzenie odbioru w/w wypowiedzenia przez pozwanego. Pozwany zaś zaprzecza, że takie wypowiedzenie kiedykolwiek otrzymał (k. 46-50).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 czerwca 2015 roku pozwany J. B. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...) (k. 24-27v.).

Powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. zawarł w dniu 21 grudnia 2016 roku z (...) spółką z siedzibą w L. (Anglia) umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była wierzytelność wymieniona także w wyciągu załącznika umowy (k. 28-30,36).

Spółka (...) S.A. z siedzibą w W. i (...) spółką z siedzibą w L. (Anglia) w dniu 21 grudnia 2016 roku wydały oświadczenie, iż wszelkie wierzytelności, które były przedmiotem umowy przelewu wierzytelności zawartej pomiędzy B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. a (...) spółką z siedzibą w L. (Anglia) zostały przelane wcześniej przez (...) S.A. z siedzibą w W. na w/w spółkę w drodze umowy ramowej zawartej między (...) S.A. z siedzibą w W. a (...) spółką z siedzibą w L. (Anglia) z dnia 18 lipca 2003 roku wraz z wszelkimi późniejszymi zmianami, porozumieniami oraz oświadczeniami związanymi z niniejszą umową (. K. 31)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenia i zaległe odsetki (§ 2).

Przede wszystkim należy podkreślić, iż zgodnie z treścią art. 6 k.c. to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia, że rzeczywiście nabył konkretnie oznaczoną wierzytelność w stosunku do pozwanego J. B., a mianowicie wynikającą z umowy pożyczki numer (...) zawartej przez pozwanego z (...) S.A. w dniu 15 czerwca 2015 roku. Przepis artykułu 509 k.c. wyraźnie bowiem wskazuje, że wierzytelność, która ma być przedmiotem przelewu musi być zindywidualizowana, co potwierdza także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11.05.1999r. III CKN 423/98.

W ramach niniejszego postępowania nie budzi wątpliwości fakt, że pozwany zawarł wyżej przywołaną umowę pożyczki z (...) S.A. z siedzibą w W., czemu zresztą nie zaprzeczał. Bezspornym jest też to, że doszło do zawarcia w dniu 21 grudnia 2016 roku do umowy przelewu wierzytelności pomiędzy powodem a (...) spółką z siedzibą w L. (Anglia). Jednakże, według Sądu, powód nie udowodnił, że w związku z ową umową nabył wierzytelność w łącznej kwocie 3 377,92 zł w stosunku do pozwanego J. B..

Do zawartej umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 grudnia 2016 roku powód dołączył wyciąg z załącznika do w/w umowy podpisany przez młodszego specjalistę ds. sądowych I. G.. Sąd orzekający w niniejszej sprawie stoi na stanowisku, iż tego rodzaju dokument nie może stanowić dowodu, iż doszło do cesji wierzytelności dochodzonej pozwem przeciwko J. B. z (...) spółką z siedzibą w L. (Anglia) na powoda. Należy podnieść, że ów wyciąg nie został podpisany przez powoda oraz (...) spółką z siedzibą w L. (Anglia), czyli strony umowy cesji, a tym samym nie stanowi w istocie załącznika do umowy i nie świadczy o tym, że B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. nabył w stosunku do pozwanego w ramach przedmiotowej umowy przelewu wierzytelność wynikającą z treści pozwu, oraz że ta wierzytelność była w ogóle przedmiotem umowy przelewu z dnia 21 grudnia 2016 roku. Oznacza to, że wyciąg z załącznika do umowy z dnia 21 grudnia 2016 roku dołączony do akt sprawy stanowi tylko i wyłącznie jednostronne oświadczenie powoda, o treści zawartej w owym oświadczeniu.

Na marginesie należy dodać, że wątpliwości Sądu budzi także okoliczność skutecznego przelewu wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki numer (...) pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. a (...) spółką z siedzibą w L. (Anglia). Pomimo, iż pełnomocnik powoda miał taką możliwość, nie odniósł się do zarzutów strony pozwanej i nie przedłożył do akt sprawy umowy przelewu wierzytelności zawartej między przywołanymi wyżej spółkami. Z treści dokumentów dołączonych do pozwu wynika tylko, że (...) S.A. w W. zawarła z (...) spółką z siedzibą w L. (Anglia) ramową umowę przelewu wierzytelności jeszcze w 2003 roku. Wprawdzie do akt sprawy zostało dołączone oświadczenie stron ramowej umowy przelewu wierzytelności, zgodnie z treścią którego wszelkie wierzytelności, które były przedmiotem umowy przelewu z dnia 21 grudnia 2016 roku, zostały wcześniej zbyte przez (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) spółką z siedzibą w L. (Anglia), ale oświadczenie to ma charakter bardzo ogólnikowy i w rzeczywistości nie potwierdza, że przedmiotem ramowej umowy przelewu wierzytelności była także ta, która pierwotnie przysługiwała (...) S.A. w stosunku do J. B., a która jest dochodzona pozwem w ramach rozpatrywanej sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że powód nie wykazał, że przysługuje mu w ramach niniejszego postępowania o zapłatę legitymacja czynna i w związku z tym oddalił powództwo w całości.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. oraz § 2 ust. 3) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 ze zm.).